

Publicerad 2010-04-02 15:50 av Herr Ångest

Lite mer surrealism.. för den som gillar det

Katten i brevlådan (surrealism)

Jag trodde du stod och jamade i min brevlåda, som alla andra idioter. Jag trodde min mobilsignal var ett klaustrofobiskt kattskri utanför min dörr. Och solen går aldrig mer upp där jag vill att den ska göra det. Jag drog ut kontakten till drömmarna. De fick nog och gick till någon annan. Gardiner, det finns inga gardiner i mitt hem, de växer framför mina ögon. Hela världen finns inte här. Jag är ingenting, av allting, av allt att döma, är jag överallt. Här är överallt. Väggar, ett tak, ett golv, mellanrum. Inget mer, inget annat. Någon har klottrat på mina tapeter igen. Fan ta dem! Varför ska de alltid göra så? Vilka de nu är. Jag som aldrig öppnar dörren, jag stänger den bara. Gång på gång. Vem är katten? Vem är katten!? Hör jag grannen skrika bakom de tomma tapeterna. Ja men, vem fan är du!? skriker jag tillbaka. Svaret hänger i luften. 300 centimeter från jorden. 30 centimeter från himlen, eller kanske grannen ovanför.

Katten jamar inte längre.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Herr Ångest med Poeter.se id #10952 innehar upphovsrätten